

¹¹Błogosławieni ci,
którzy je zniosą w pokoju (por. Mt 5, 10),
ponieważ przez Ciebie, Najwyższy,
będą uwieńczeni.

¹²Pochwalony bądź, Panie mój,
przez naszą siostrę śmierć cielesną,
której żaden człowiek żywy uniknąć nie może.

¹³Biada tym,
którzy umierają w grzechach śmiertelnych;
Błogosławieni ci,
których śmierć zastanie w Twej najświętszej woli,
albowiem śmierć druga
nie wyrządzi im krzywdy (por. Ap 2, 11; 20, 6).

¹⁴Chwalcie i błogosławcie mojego Pana (por. Dn 3, 85),
i dziękujcie Mu, i służcie
z wielką pokorą.

Z OGŁOSZEŃ

- Dzisiaj Suma odpustowa z procesją Eucharystyczna o godz. 11³⁰.
- O godz. 16⁰⁰ – Msza św. z udziałem dzieci klas II.
- Nabożeństwo różańcowe dzisiaj o godz. 17¹⁵.
- Jutro Uroczystość św. Franciszka. Msze św. o godz. 9³⁰ i 17⁰⁰. Na Mszy wieczornej zostanie udzielony sakrament Bierzmowania.
- Jutro Różaniec o godz. 16¹⁵.
- We wtorek wspominamy w liturgii św. Faustynę – apostołkę Bożego Miłosierdzia.
- W czwartek święto Matki Bożej Różańcowej. Zapraszam wszystkie Koła różańcowe na Mszę i nabożeństwo różańcowe. Dzieci z klas III otrzymają tego dnia poświęcone różańce.
- Za tydzień o godz. 16⁰⁰ Msza św. z udziałem dzieci komunijnych.
- **Za tydzień Dzień Papieski.** Jak co roku przy wyjściu z kościoła będzie można złożyć ofiarę na stypendium dla uzdolnionej młodzieży z ubogich rodzin.
- W przyszłą niedzielę po Sumie – „Bieg św. Franciszka”. Szczegóły są podane na plakacie w kruchcie kościoła.
- Osoby mogące w tym tygodniu ofiarować godzinę adoracji prosimy o zapisywanie się w zakrystii.
- Intencja dla Koła św. Faustyny: „O miłosierdzie Boże dla największych grzeszników i wrogów Kościoła”. Koło św. Franciszka: „W int. młodzieży, która przyjmuje sakrament Bierzmowania i tych, którzy się do niego przygotowują”, Koło MB Fatimskiej: „W int. polskich Biskupów”
- Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Pana **Ś.P. Kazimierz Matulka** (l. 71) z Wilczej Wólki. Pogrzeb odbył się w czwartek. *Wieczny odpoczynek.*

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

27 Niedziela Zwykła

3 października

438'21

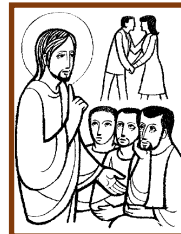

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Rdz 2,18-24 * Ps 128 * Czytanie II: Hbr 2,9-11

Ewangelia: Mk 10, 2-16

Faryzeusze przystąpili do Jezusa i chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddać żonę. Odpowiadając zapytał ich: Co wam nakazał Mojżesz? Oni rzekli: Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddać. Wówczas Jezus rzekł do nich: Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisałem wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela! W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to.

Powiedział im: Kto odda żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo. Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął, lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

CO BÓG ZŁĄCZYŁ ...

Czy wolno mężowi oddać żonę? - pytali Pana Jezusa Faryzeusze. Można byłoby dzisiaj dodać wersję feministyczną: czy wolno żonie oddać męża? Problem bowiem dotyczy obu stron. Pan Jezus przypomina, że źródłem i sensem związku małżeńskiego jest sam Bóg, który stworzył ich jako mężczyznę i kobietę. Powołał człowieka do istnienia z miłości i do miłości, stwarzając go na swój obraz i swoje podobieństwo. Bóg w Trójcy Jedyny jest Wspólnotą miłujących się Osób i stwarza człowieka jako wspólnotę miłości: mężczyznę i niewiastę stworzył ich. Człowiek przez grzech pierwotny odwrócił się od Boga, który jest źródłem prawdy i miłości. Skutkiem grzechu stało się także zaburzenie relacji pomiędzy mężczyzną i niewiastą. Na szczęście wspólnota małżeńska, choć osłabiona grzechem, przetrwała i stała się w Starym Testamencie miejscem oczekiwania

związanych przymierzem miłości. To na skutek grzechu pierwotnego została zerwana życiodajna więź ze Stwórcą a jednocześnie grzech wprowadził zamęt w relacji między mężczyzną i niewiastą. To przecież nie

przypadek, że pierwszy cud, na progu publicznej działalności, uczynił Pan

Jezus podczas godów w Kanie Galilejskiej. To, co ludzkie się kończy jak wino na weselnym stole.

A Chrystus przyszedł na ten świat, by zwyciężyć pustkę naszego życia i napęłnić nasze serca

zyciodajną łaską. Początek dziejów człowieka opisany w Księdze Rodzaju, to historia miłości Boga, który powołuje do istnienia na swój obraz i podobieństwo parę kochających się ludzi – mężczyznę i kobietę, Adama i Ewę. „Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi” (Rdz 1, 28).

Zauważmy charakterystyczne aspekty miłości, wpływające z tego Bożego błogosławieństwa pierwszej pary nowożeńców. Po pierwsze miłość oblubieńcza dotyczy mężczyzny i kobiety. Po drugie ta miłość otwarta jest na dar życia, który od Boga pochodzi. To właśnie wtedy para małżonków staje się w dosłownym tego słowa znaczeniu rodziną, gdy rodzi się nowe życie,

poczęte z ich miłości. I wreszcie Bóg mówi: „abyście zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną, i abyście panowali nad wszystkim, co stworzone”. W Bożym zamysle to właśnie rodzina jest tym podstawowym miejscem, które staje się

źródłem przemiany tego świata. Nie rządy, korporacje, single, miliarderzy, stowarzyszenia, banki ale właśnie rodzina budowana na sakramencie małżeństwa. Największym cudem w dziele stworzenia jest sam człowiek i to właśnie w rodzinie ma dokonywać

się cud przekazywania życia naturalnego i kształtowania życia nadprzyrodzonego. „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie” – mówi dzisiaj do nas Pan Jezus. Przed Bogiem wszyscy jesteśmy dziećmi. Wzywa nas Pan właśnie do takiej postawy, bez której nie można przyjąć Królestwa Bożego. Tu nie chodzi o infantyilizm i niedojrzałość ale o dziecięcą ufność i pokorę. Dziecko nie jest samotną wyspą. Istnieje jako cząstka wspólnoty – rodziny. Małe dziecko samo nie da sobie rady. Potrzebuje miłości, troski i opieki. W procesie rozwoju człowieka jest czymś naturalnym usamodzielnienie. Natomiast w sensie duchowym trzeba w sobie nieustannie pielęgnować postawę dziecka – świadomość, że sam, bez kochającego Ojca, który jest w niebie nie dam sobie rady. Bo jeśli Bóg jest na pierwszym miejscu wszystko inne jest na właściwym.

x. Proboszcz.

PIEŚŃ SŁONECZNA ŚW. FRANCISZKA

Najwyższy, wszechmogący, dobry Panie, Twoja jest sława, chwała i cześć, i wszelkie błogosławieństwo (por. Ap 4, 9. 11).

²Tobie jednemu, Najwyższy, one przystoją i żaden człowiek nie jest godny wymówić Twego Imienia

³Pochwalony bądź, Panie mój, ze wszystkimi Twymi stworzeniami (por. Tb 8, 7), szczególnie z panem bratem słońcem, przez które staje się dzień i nas przez nie oświecasz.

⁴I ono jest piękne i świecące wielkim blaskiem: Twoim, Najwyższy jest wyobrażeniem.

⁵Pochwalony bądź, Panie mój, przez brata księżyc i gwiazdy (por. Ps 148, 3), ukształtowałeś je na niebie jasne i cenne, i piękne.

⁶Pochwalony bądź, Panie mój, przez brata wiatr i przez powietrze, i chmury, i pogodę, i każdy czas, przez które Twoim stworzeniom dajesz utrzymanie.

⁷Pochwalony bądź, Panie mój, przez siostrę wodę (por. Ps 148, 4-5), która jest bardzo pożyteczna i pokorna, i cenna, i czysta.

⁸Pochwalony bądź, Panie mój, przez brata ogień (por. Dn 3, 66), którym rozświetlasz noc: i jest on piękny, i radosny, i krzepki, i mocny.

⁹Pochwalony bądź, Panie mój, przez siostrę naszą matkę ziemię, która nas żywi i chowa, wydaje różne owoce z barwnymi kwiatami i trawami (por. Ps 103, 13-14).

¹⁰Pochwalony bądź, Panie mój, przez tych, którzy przebacząją dla Twej miłości i znoszą słabości i prześladowania

